

Norilor

Negura Bunget

Pătruns de năzuință
Atern un trup din nou,
și pieptăn fire luminoase...
Sunt primul om ce șese lumina,
Sunt primul om ce-și șese lumea,
...cu veșmînt de sclipire sură,
De curînd aprinsă-n a luminii umbră...
Cufundat în nerostire
În tăcerea tuturor,
Deslușit, în fel de nedeslușit.
Însemnat în sensuri,
Pline de-nșelesuri.
Sunt omul ce re-nnoiește
Din fiara înflăcărată
Înălțat spre vultur.
Untdelemnul ce nu arde
și smaraldul ce prinde
Împățimirea sufletului.
Măsura, ce cîntărește lumea
Prin judecata liniștită;
Judecata ce nu judecă.
Lumina ce se strînge
Ca-n cordare a duhului,
În voința fără de dorință.
Ochi de lapte,
Plin ochi de forme...
Clătit în patru colțuri,
De car' se prinde lumea,
Spălat de cenușă în mierea soarelui
Înnodat cu nimb de netezire.
Topesc în mine mierea veche,
Roua sumbră de sub pragul
Asfințită casă, în capăt ei,
Asfințită, ca să încapă tei,
...din cele patru colțuri...
Altoind în mine, cu soi ales
Las să prindă roade,
În trăiri și glas cu chibzuință.
Fără așteptări, îndrept,
și-mi drămuiesc răbdarea.
În tot ce-i vis și așteptare...
Strîngem comori în semne,

Sã cufundãm în noi adânc trãirea,
Ca „eu" sã nu mã spulber,
Ca „eu" sã nu mã uit,
Sã nu piarã a mea oglindire,
Ca lumea-ntreagã sã nu se piardã.

Lyrics provided by <http://www.1songlyrics.com/>